

# הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

*Dirshu*  
דרשו ד' ועוזו  
קרן עולמית לחינוך  
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי ט"ו תמוז תשפ"ג | דף היומי בבלי: גיטין מט | דף הכולל: גיטין מח.  
דף היומי בהלכה: מסימן קנ"א אמצע סעיף א' וי"א' עד סעיף ו'.  
מוסר: אהבת חסד - אות י"ג עד סוף פרק א'.  
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער הגאווה "ודע שאנחנו מחוייבי"



**האור החיים הקדוש הוא ה"רבי" של כלל ישראל. ממש.  
תשאלו כל ילד חסידי, לאיזה חוג השתייך רבינו ה"אור  
החיים" הקדוש. האור החיים הקדוש הגיע ממרוקו,  
אבל הספר שלו, הדמות שלו, היא של רבי חסידי,  
עם כל יסודות החסידות שנמצאים בספרו הקדוש**



**הגאון רבי מנחם מנדל פומרניץ שליט"א על ספר 'אור החיים הקדוש' שהתקבל בכל  
תפוצות ישראל ועל הישועות הגדולות שנוקפות לזכות הלומדים בו**

**זה דבר מופלא ביותר.**

את בית הכנסת השכונתי. הפשיל שרוולים ולקח על עצמו את העול, הוא נתן מעצמו סכום נכבד, והביא נדיבים נוספים, לא צריך לתאר מה הכוונה לבנות בית כנסת, זה 'שאב' אותו, לגמרי, כל כולו, על חשבון העבודה, על חשבון הבית, התמסרות מוחלטת, עד שזכה לברך על המוגמר בחנוכת בית הכנסת.

כשישבו במסיבת חנוכת הבית, עלה בדעתם של אחדים מהמתפללים, שכדאי וראוי לקנות לו מתנה יפה, כהכרת הטוב על כל טרחתו.

ישבו וחשבו מה אפשר לתת לו. אמר אחד המתפללים, הרי יש לו בת שמתבגרת והולכת, כבר הגיעה לגיל 30 ועדיין לא זכתה לבוא בברית האירוסים.

דיברו כך ודיברו כך, עד שעלה רעיון לארגן לימוד של כמה עשרות אברכים בספר **אור החיים הקדוש**, שידוע שהלימוד וההתעסקות בספר הקדוש הזה מסוגל לכל הישועות.

הלכו וארגנו שיעור של **ששים** אברכים בליל ט"ו בשבט, ולמדו "אור החיים" בהיכל בית הכנסת החדש, שם ישבו ולמדו בספר אור החיים הקדוש, לזכותה שתזכה לזיווג הגון, בלי ידיעת אותו עסקן כמובן.

**לא חלפו שבועיים, ובתו של העסקן זכתה למצוא את זיווגה  
בשעה טובה.**

האור החיים הקדוש הוא ה"רבי" של כלל ישראל. ממש. תשאלו כל ילד חסידי, לאיזה חוג השתייך רבינו ה"אור החיים" הקדוש. האור החיים הקדוש הגיע ממרוקו, אבל הספר שלו, הדמות שלו, היא של רבי חסידי, עם כל יסודות החסידות שנמצאים בספרו הקדוש.

כידוע לכולם, גם היה קשר שמיימי מופלא בין האור החיים הקדוש לבין הבעש"ט הקדוש, למרות שהם לא נפגשו בעולם הזה.

הספר אור החיים הקדוש התקבל בכל תפוצות ישראל, וידועים דבריו של הרבי רבי ישראל מרוז'ין זיע"א, כי מזמן שזכינו לאורו של הספר הקדוש "אור החיים", האמירה בו סגולה לנשמה כמו אמירת זוהר ותיקונים.

**התעוררות נוספת חלה בדורנו, שרבים לומדים את האור החיים הקדוש, או כהכנה לשבת, או שיעור באמצע השבוע, יש הלומדים מדי יום, ויש הקובעים שיעור בשבת.**

ורבים רבים נושעו על ידי לימוד זה.



באחת השכונות החרדיות, גר יהודי יקר, שסייע רבות לבנות

חסידיים היו אומרים שה"מופת" הגדול ביותר, זה להפוך יהודי לעובד ה'.

לגרום לשני טובה ברוחניות, זה משהו גדול מאוד. ומעשה באחד שנפל ברשת של היצר הרע בענייני טכנולוגיה אסורה שהיא בבחינת "רבים חללים הפילה" רחמנא ליצלן. אבל כנראה היה לו זכות והוא השתתף בשיעור של לימוד "אור החיים".

**וראה זה פלא, תוך זמן קצר הוא עזב מעצמו את כל הטומאה. הנשמה הרגישה את האור, את הטהרה, וזה השפיע. האור שבתורתו המאירה של האור החיים הקדוש משפיע טהרה ורוחניות.**

הרבי מרחמסטריווקא שליט"א מארה"ב, אמר עצה טובה. הרי ידוע מהספרים הקדושים כמה אדם צריך לעשות תשובה על עוונות שעשה, ויש בספרים כל מיני דרכי תשובה קשים שכמעט לא מציאות לעשות את זה בזמננו. פעם היו מתענים הרבה, מסתגפים, גלגולי שלג ויוצאים לגלות, היום הדורות חלשים, מי יכול לעמוד בזה.

אמר הרבי מרחמסטריווקא עצה: אתה לא רוצה להסתגף ולהתענות, אתה יכול להתחזק בלימוד בספר אור החיים הקדוש. זה מטהר את הנפש.

מאות אנשים מספרים על ישועות, והסיפורים זורמים ללא הרף. אנחנו גם מקבלים אין ספוא מכתבים מאנשים שנושעו דרך לימוד בספר הקדוש אור החיים. ישועות קטנות וישועות גדולות, לפעמים הדברים הקטנים מציקים לא פחות מהדברים הגדולים. פלוני חיפש הלוואה ולא הצליח להשיג; אחר המתין זמן רב לתור הרפואי; מציאת פרנסה, וכו' וכו'. ישועות קטנות וגדולות שהגיעו בסמיכות ללימוד והתחזקות באור החיים הקדוש, או בתפילה על ציון קודשו.

ידוע שהגאון רבי מאיר אריק זצ"ל, אמר שבכוח ספר אור החיים הקדוש אפשר להפוך את האדם ל'איש אחר'. הוא התכוון ברוחניות, אך רבים מעידים שגם בגשמיות כך, בישועות למעלה מדרך הטבע. אברכים, בעלי בתים ואנשי עסקים רואים ישועות גדולות עד מאד. אנשים שבורים ורצוצים עלו מעלה, וגורלם התהפך לטובה.



### רבי משה בעל הנס

שח הגאון רבי חיים יעקב סופר שליט"א ראש ישיבת כף החיים (הובא בספרו נר חיים עמ' לג):

אספר לכם מעשה ששמעתי מדודי הגה"צ רבי אברהם מונסה זצ"ל, [הסיפור הזה לא נדפס בשום ספר, בשום מקום, אני מספר לכם מה ששמעתי מדודי ששמע מבעל המעשה]:

בזמן מלחמת העולם הראשונה, היה כאן בירושלים יהודי, קראו לו רבי משה סג"ע, מרבני ישיבת 'פורת יוסף'. מי שידוע, באותה תקופה בזמן המלחמה של מלחמת הטורקים, הם גייסו לצבא כל מי שראו, כל אחד, יהיה מי שיהיה, מגיל 14 ועד גיל 60 גייסו אותם בכח לצבא.

ולכן בירושלים היו צריכים החכמים והאנשים להסתתר. כל אחד מסתתר באיזה פינה איזה זווית שלא ידעו אותו ולא יכירו ממנו שום דבר. העיר הייתה ריקה מחכמים ממש.

ויום אחד הצבא הטורקי נכנס ומצא את רבי משה סג"ע (הנ"ל), ועוד כמה חכמים. לקחו אותם, גייסו אותם בעל כרחם לצבא הטורקי.

והצבא הטורקי זה לא היה גהינום - זה היה גהיני גהינום. [אי אפשר לתאר את האכזריות ואת הרוע לב שהיה להם. אני יודע מתוך עובדא אצלנו במשפחה מה שסיפר חכם אחד, שהיו ממלאים את העין בטבק, והעין הייתה מתנפחת ויוצאת החוצה, כדי שיברחו ויצאו מהגהינום הזה שנקרא צבא טורקי! אדם היה מכניס טבק לתוך עיניו, ומביא את עצמו לסכנת עיוורון לכל חייו, והיה כדאי לו. למה? רק כדי לברוח מהצבא הזה, לברוח מהגלות השחורה הזו].

על כל פנים לקחו את החכם הזה רבי משה, ועוד כמה רבנים ואנשים, מה שמצאו, ולקחו אותם.

לאיפה היו הולכים? היו הולכים ברגל מירושלים עד באר שבע - לעבור בצמאון הזה את כל המדברות - ומבאר שבע נוסעים ברכבת עד דמשק, (שם היו לוקחים אותם לארץ גזירה, מי יודע לאן). והרב רבי משה ע"ה, לא היה רגיל בהליכה כזו, ובחצי הדרך כבר נהיה תשוש בלי שום טיפת כח, וישב על הרצפה, אמר להם: אני לא יכול, לא יכול ללכת, אתם רוצים להרוג אותי - תהרגו אותי.

אני כבר אזלו כוחותי, לא מסוגל ללכת אפילו לא עוד צעד אחד. בא חייל טורקי נתן לו בעיטות באכזריות עצומה, אבל הרב לא מסוגל ללכת, לא יכול. ראו שבאמת הוא לא מתחזה, ולא מחזיק פנים, אלא פשוט תש כוחו הולך למות, אמרו מה אנחנו צריכים אותנו? שיישאר פה. והלכו הלאה. והוא נשאר בין שמים וארץ בחצי המדבר לבדו. ויושב כך ובוכה. מה יעשה? כבר חצי מת.

ישב ובכה, והתפלל: רבי חיים [בן עטר] איפה אתה? איפה הזכות של אבא שלי? אביו של הרב הזה, רבי משה ע"ה, היה מנהגו כל יום שישי ללכת להר הזיתים, ולגמור כל ספר התהלים על קברו של אור החיים הקדוש, חוק ולא יעבור. ובלילה בערב שבת שבת מדליק נרות שבת, ומדליק נר שמן מיוחד לכבוד רבי חיים בן עטר.

לכן היה מתפלל לרבי חיים שיציל אותו בזכות אביו. אמר: כל הזכות של אבא שלי שבוע שבוע, כל משך חייו היה עושה, כל זה הלך לבטלה? כך היה יושב בוכה. ומהחום והתשישות נפל והתעלף על הרצפה.

עברה שעה-שעתיים, ופתאום מרגיש רבי משה סג"ע, שמישהו מעיר אותו, דוחף אותו.

והוא כבר היה תשוש וחסר כח לחלוטין, ואותו אחד אומר לו: חכם משה, קום! הגענו! אנחנו בדמשק. קום. והוא דוחף אותו, מוליך אותו, והוא חצי מטושטש, חצי ישן, חצי חולה, לא מבין מה מדברים אותו. אומר לו: מי אתה? ענה לו אותו האיש: אני חיים. קום! והושיב אותו שם. אמר לו לרבי משה: אל תדאג, הכל בסדר.

מצטרף בשמחה אל המוני הלומדים מכל החוגים והסוגים, למדנים ופשטנים, צורבים וקובעי עיתים, אשכנזים וגם ספרדים, זקנים לצד צעירים, שהצד השווה שכולם הוא שהם גילו את האור העצום והכביר הבוהק וזוהר על העולם כולו, בגלותו טעם וכן מתוק בכל תיבה ותיבה בפירוש הקדוש.



אבל גם מי שמבקש להבין זוכה, ויש על כך הרבה עדויות, מהם שנכחתי בעצמי, מכאלה ששאלו שאלות, וזכו בציון הקדוש למצוא את האור בדבריו הנפלאים.

יש סיפור שסיפר **רבי משולם שינקר** שליט"א ר"מ ישיבת 'קהילות יעקב', שהיה בי"ז בתמוז בירושלים, והתפלל על קברו של בעל ה'אור החיים' הק'. והוא מספר שכאשר סיים את התפילה, הוא אמר שם ליד הציון: ילמדנו רבנו, הלא דבריך בענין הצלת ראובן מיד בני אדם שיש להם בחירה, והפקרת יוסף לשליטת בעלי חיים בתוך הבור, סתומים ואינם מובנים, אנא האר עיני שאזכה להבין את הדברים.

[כה כתב רבינו האור החיים הק' - "וישמע ראובן ויצילהו מידם". ידועה השאלה: והרי בבור היו נחשים ועקרבים? ומה הועיל ראובן בכך שהציל את יוסף מסכנה אחת והכניסו בסכנה אחרת? מסביר האור החיים הק', שחיות רעות אינן יכולות לפגוע באדם שלא התחייב מיתה לשמים, מה שאין כן אדם, שהוא בעל בחירה, יכול להרוג גם מי שלא התחייב מיתה. ובכך הציל ראובן את יוסף, שהצילו מאחיו שהם בעלי בחירה. לכאורה קשה להבין את דברי ה'אור החיים' הללו. וכי בידו של אדם להרוג מכח בחירתו אפילו אדם חף מפשע, שאינו חייב מיתה משמים?]

כשסיימתי את דבריי שבת לבני ברק. עם הגיעי לשם נכנסתי לביהכ"נ 'דברי שיר', ושם בא לקראתי אברך חשוב ואמר לי (בלי שדברנו על כך לפני כן): רצונך לשמוע ביאור בדברי ה'אור החיים' בפרשת וישב? (יצוין שכאמור לעיל, היה זה בחודש תמוז!).

הפתעתי הייתה גדולה עד מאד, וכמוכן השבתי בחיוב. ואז אמר לי: אני ביקשתי ממרן בעל הקהילות יעקב זצ"ל וכן ממרן הרב שך זצ"ל שיבארו לי את דבריו, ושניהם כיוונו לדבר אחד! הם אמרו לי שאמנם ברור שהכל בגזירת עליון ושאינן אדם נוקף אצבעו למטה אלא אם כן הכריזו על כך מלמעלה. אולם עלינו לדעת שלכל אחד יש 'תיק' בשמים, הכולל זכויות וחובות. ולעתים גם כשנגזר עליו דין מיתה, אם אין עליו קיטרוג מיוחד, זכויות שונות שיש לו מבטלות את הגזירה. אבל כאשר הוא נמצא במצב של סיכון מיוחד, כגון כשעובר על יד קיר נטוי, נפתח עליו דיון מחודש, ואז כתוצאה מקיטרוג של שעת הסכנה יתכן שזכויותיו לא יעמדו לו ודינו ייגזר למיתה.

לאור זה יובן, שלהיות נתון בידי בעל בחירה, זוהי שעת סכנה גדולה יותר מאשר להימצא בקירבת נחשים ועקרבים. כיון שלבעלי בחירה יש סיבות ורצון לפגוע בקרבנם, ולפיכך יצליחו להרגו למרות זכויותיו, כי הקטרוג יגרום לכך שלא יתחשבו

אחר כך כשהתעורר והבין מה היה איתו, ומה הציל אותו, אמר: אוי! האור החיים הקדוש בכבודו ובעצמו בא והציל אותי ולא היה לי שכל ולא היה לי הזדמנות לבקש ברכה ממנו! הייתי כולי רדום וכולי עייף מהחום והחלישות הזו.

ומאותו זמן בירושלים קראו לו רבי משה בעל הנס. תשאלו את חכמי ירושלים הזקנים שהכירו את הרבנים בירושלים יספרו לכם עליו. זה שמו וזה זכרו. ואיפה הושיב אותו האור החיים? הוא ישב בדמשק עד שנגמרה המלחמה, מול המשטרה הטורקית, ושום דבר לא קרה לו, 'מול בית פעור', ומחפשים אותו, ושום דבר לא קרה לו. ללמדך שהקב"ה עושה נס - הוא עושה אותו עד הסוף. **שום דבר רע לא יאונה לו. זה הכח העצום של הספר הקדוש הזה, החיבור הזה, אור החיים הקדוש.**



ראינו הרבה פעמים, כאלו שנתקשו בדבריו הקדושים, שמעתי מכמה וכמה, וכאשר הגיעו והתפללו בציונו של האור החיים הקדוש הם קיבלו מענה מופלא.

נפתח בסיפור נפלא, סיפור העשוי לחזק אותנו מאוד וללמד אותנו כי אכן הצדיק שבע רצון מאוד מהביאור הנפלא שמאיר את עיני העולם להבין ולהשכיל בדבריו הקדושים.

יהודי פשוט, עמד בשבוע שעבר על יד הציון הקדוש בירכתי הר הזיתים וביקש והתחנן בדמעות שלישי:

'זה זמן רב שאני מתייגע ומנסה להבין את דבריך - צדיק קדוש רבינו חיים בן עטר - ואינני מצליח להבין כלום לצערי הרב. רבות שמעתי על גודל הזכות שישנה למי שהוגה בספרך הקדוש, ולכן אני משתדל מאוד ללמוד בספרך אך אינני מצליח להבין, והדבר כואב לי מאוד. ניסיתי לשאול פה ושם, לברר אצל חברים האם ידוע למאן דהו על פירוש טוב ומוצלח לספר הקדוש, אך העליתי חרס בידי.

'עתה אני מבקש מרבינו שיאיר את עיניי וישלח לי עזר להבין ולהשכיל בדבריו הקדושים.

בעודו מדבר את דבריו ומפיל את תחינתו על הציון, והנה יהודי מגיע ממרחק, פוסע בזריזות אל הציון. בידו הוא מחזיק בקונטרס מוכר...

ללא אומר ודברים, מניח היהודי את הקונטרס על הציון מול עיניו המצועפות של אותו יהודי שהתרגש מאוד לראות כיצד תפילתו התקבלה תיכף ומיד.

הוא נטל מיד את הקונטרס וביקש רשות להציץ בו. הציץ ונפגע.. בשבריר שניה הוא קלט שמדובר בביאור נפלא ובהיר השווה ומוכן לכל נפש. נישק מיד את הקונטרס בכל כוחו ובדמעות התרגשות הרכין ראשו על הציון, להודות לצדיק בעל ה'אור החיים הקדוש' ששמע מיד תפילתו וזימן לפניו את הביאור המתאים והנפלא.

באותו יום הזמין היהודי את סדרת הספרים והביא את האור אל ביתו ואל נשמתו הכמהה להאיר ולהזהיר באור החיים, בעודו

בזכויותיו. אבל כשנפול בידי בעלי חיים, עדיין יעמדו לו זכויות, כי הסכנה פחות גדולה. לזה התכוון בעל ה'אור החיים' הק'. עד כאן דבריו (משנתה של תורה).



בחודש ניסן שנת תשמ"ד נפטר בירושלים יהודי של צורה, תלמיד חכם מופלג וגבאי צדקה גדול שכל ימיו היו קודש לתורה וחסד, שמו היה ר' חיים ישראל הלטובסקי זצ"ל, מחשובי חסידי קרלין, ומי שאחר מיטתו הלך הרבי הקדוש מלעלוב רבי משה מרדכי זצ"ל ואמר לכולם זו אבידה לתורה, התורה מתאבלת עכשיו. זכה האיש והקים משפחה ענפה ומפוארת. חתנו הגדול היה האדמו"ר מפניסק קארלין, ה'אורחות אהרן'. בחצר חסידות פינסק קארלין ובעוד משפחות חסידות ירושלמיות, חיים היום הרבה ילדים הנושאים את שמו של ר' חיים ישראל, אבל לא רבים יודעים ששמו המקורי של היהודי הגדול הזה היה ישראל, ואת השם חיים הוסיף לו אביו על שמו של האור החיים הקדוש וכך היה מעשה. האבא, ר' יהושע העשיל הלטובסקי ישב בביתו ולנגד עיניו הלך בנו ישראל הקטן ודעך כמו נר. הרופא הגדול שבא לראות את הילד כבר היה מיואש לגמרי, מבחינתי, כך הפטיר ביבושת, ותוכלו כבר להוריד את הילד הגוסס מהמיטה ולהניחו על הארץ כאילו מת כבר.

מחלה השתוללה בירושלים של אז, ועשתה שמות בבית משפחת הלטובסקי, אחיו ואחיותיו של ישראל קבר נפטרו וכעת ממתנים בחרדה ל'התפתחויות' עם הילד הנותר לפליטה. האבא, איש חסיד ותלמיד חכם מפורסם, לא איבד זמן, ותוך רגעים ספורים עמד על ציונו של האור החיים הקדוש בהר הזיתים. הוא נצמד אל הציון כולו רוטט מבכי, מבקש מהקדוש ברוך הוא בזכות הצדיק רפואה עבור בנו היחיד שנשאר לו עלי אדמות, ובליבו גמלה ההחלטה: אני מוסיף את שמו של הצדיק האור החיים הקדוש לשמו של בני, ואני גם מקבל על עצמי להגות מידי שבוע בתורתו של האור החיים הקדוש ויהיה זה לרפואה שלימה עבור בני. רפואה מעל דרך הטבע לבן המוטל גוסס כאבן שאין לה הופכין. ר' יהושע העשיל התנער ממקומו, והחיש פעמי לכיוון הבית אותו עזב כשהוא עטוף בתוגה וביגון. הוא נכנס לתוך הבית ועיניו נקרעו לרווחה. ישראל ק, עכשיו כבר 'חיים ישראל', ישב על מיטתו וביקש מים. מאותו רגע התחולל שינוי מדהים במצב, הילד הלך והבריא, ולימים היה לצדיק המפורסם ובעל הצדקה רבי חיים ישראל הלטובסקי שהאיר את העולם בתורתו ובצדקותיו שחילק לעניי ירושלים.



המשפיע רבי אלימלך בידרמן שליט"א סיפר במעלת סגולת התפילה על ציון האור החיים הקדוש, סיפור נפלא: מעשה שהיה לפני כשבעים וחמש שנה לערך, בבית משפחת גריינימאן.

בעיר ווילנא התקיימה אסיפת 'ועד הישיבות' בשנת תר"פ לערך, באסיפה זו נכחו גדולי עולם, ביניהם הגאונים הקדושים מרן ה'חפץ חיים', ומרן רבי חיים עוזר ומרן ה'חזון איש' זיע"א. לפני שעזבו את הבית נכנס ה'חפץ חיים' למטבתו, וראה שבוררים את האורז עבור הארוחה. הבת של משפחת גריינימאן היא בררה שם את האורז בקפידה גדולה. ראה החפץ חיים שבוררים את האורז פעם אחר פעם, ושאל כמה פעמים בוררים את האורז, ענתה הבת: 12 פעמים...

כשראתה שהחפץ חיים מתפלא על ריבוי הבדיקות, מי בודק אורז 12 פעמים, הסבירה, שהיות וה'חזון איש' (שהוא קרוב משפחה שלהם) מתכוון לאכול כאן בבית, לכן לכבודו הם בודקים את האורז כל כך הרבה.

הדברים הפעימו את החפץ חיים, כזה כבוד וזהירות לתלמידי חכמים, הוא התפעל ממש, וברך את הבת שלוש ברכות - שתזכה לאריכות ימים, ומתוך צלילות הדעת, ובעיניים בריאות. ואכן התקיימה בה ברכת צדיק, היא חיה באריכות ימים ובבריאות שלמה, ובלי משקפיים עד יומה האחרון.

אותה בת, הייתה יתומה, וכשהגיעה לגיל האירוסים היה ה'חזון איש' עצמו שדכן שלה, והיא נישאה לגאון ר' מרדכי שרגא פייבל איידלמן זצ"ל.

עם השנים עלה ה'חזון איש' לארץ הקודש, וגם משפחת איידלמאן עלו לארץ ישראל. חלפו כמעט שש עשרה שנים מיום נישואיהם, ועדיין לא זכו לזרע של קיימא. באה הגב' איידלמן, גריינימאן לשעבר, לבית של החזון איש, ונכנסה אליו יחד עם הרבנית של החזון איש, לבקש שיפעל עבורה ישועה ורחמים. ה'חזון איש' בירך אותם, אבל הם רצו לשמוע הבטחה.

"מה אעשה" אמר ה'חזון איש'. להבטיח אני לא יכול...

התחילה האשה לבכות, הרי הרב הוא ה'שדכן' שלי, הוא צריך לקחת אחריות עלי...

לבסוף אמר ה'חזון איש', מה אעשה, בשביל להבטיח צריך "כח של גדול" ... עצה אחת יש לי עבורכם, תעלו לציון של ה'אור החיים' הקדוש, ותיושעו...

בליל היארצייט, ליל ט"ו תמוז, בשעה של לפנות-בוקר היא עלתה להתפלל על ציון האור החיים הקדוש, וביקשה מעומק הלב שהקב"ה יפקוד אותה בילדים.

בכ"ה ניסן של השנה הבאה, נולד להם בן למזל"ט, בבית החולים 'שערי צדק'!!

בימים ההם כמעט לא שמעו על כזה פלא, אחרי שש עשרה שנים לזכות לילד.... כל הרופאים רצו לראות את הפלא הגדול, והילד עבר מיד ליד בהתרגשות גדולה של כל הרופאים. עד כדי כך גדלה ההתרגשות, שהילד נשמת מידו של אחד הרופאים, ואך בנס החלים מהנפילה, לאורך ימים ושנים.

זכותו של האור החיים הקדוש תגן עלינו ועל כל ישראל, בגשמיות וברוחניות. אמן ואמן.

# למחרת היום התקשר אחד האברכים שהיה מוזר ספרים, וסיפר שלאחרונה נשארו בידו מאות ספרים שלא מצא להם קונים, ובין הספרים היו גם 250 ספרי אור החיים הקדוש. והיום בבוקרו של יום פנה אליו סוחר ספרים שצריך הוא לספרים רבים, וראשונה הוא נצרך לכמאתיים וחמישים ספרי אור החיים הקדוש הנ"ל



## סגולת הלימוד בספר האור החיים הקדוש, לרגל יומא דהילולא

הגה"צ רבי משה הלבערשטאם זצ"ל חבר הבד"ץ העדה החרדית בעיר הקודש. וכן הגאון הגדול ר' סנדר פריינד זצ"ל והגאון הגדול ר' משה נחום שפירא זצ"ל.

בהיות בתו הרבנית הלברשטאם בת תשע פשטה אז בעיה"ק ירושלים מחלת ה'דיפטעריא', מחלה זו רבים חללים הפילה, ובכיתתה עצמה הלכו אז לעולמם ג' מחברותיה ויהי היום וביקרה הילדה אצל הרופא מסיבת הצטננות ובבדיקת הרופא הבחין בה סימני ה'דיפטעריא' ל"ע. וגמר בנפשו בלא אומר ודברים להכניסה כך - ללא שום הכנה אל חדר הניתוח ע"מ לנתחה ולנסות להצילה מלהבה של מגיפה זו. באותו זמן רץ אביה ר' הלל לשיבתו של המהרי"ץ דושינסקיא זצוק"ל להזכירה לפניו לטובה ולברכה (והמהרי"ץ שהיה באמצע מסירת שיעור לתלמידים הפסיק השיעור ואמר תהילים עם תלמידיו - דבר אשר לא עשה מעולם ורק כאן יצא מגדרו לגודל סכנת חייה ופיקוח נפשה) כן הבטיח ר' הלל שכשיעזור ה' ותקום ממיטת חוליה ותתהלך בחוץ שלא על משענתה, יביא את בתו להדליק נר בביהכנ"ס של ה'אור החיים' הק' אשר ניצב ב'עיר העתיקה' (ענין זה של הדלקת הנר בביהכנ"ס של האור החיים הק' היה ידוע בירושלים כסגולה נפלאה לכל הישועות) וכמו כן ידליק הוא בעצמו נר בכל עש"ק קודם כניסת השבת לטובת נשמת ה'אור החיים' הק'. ואכן, אחר הניתוח קמה הבת ושבה לבריאותה ואיתנה הראשון. פשיטא ואין צריך לומר שקיימו את ההבטחה הנ"ל

בחי' - ידוע מה שנכתב ב'אמרי פינחס' (שער התורה קל"ג) פעם אחת חלה בנו של הרב ז"ל, וקיבל על עצמו ללמוד בכל יום דף מ'אור החיים' בחומשים הגדולים דק' שקלאב. וכה אמר הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין שהלימוד בספר אור החיים הק' הוא סגולה להנצל ממחלות זמננו (ומי יאמר שסגולה זו אינה צרכת...)

מעשה שהיה בשנת תשע"ג בראש ישיבה חשוב בארץ הקודש, שאיבד את ראייתו. משפנה אל חכמי הרפואה אמרו לו שמאור עיניו כבר לא ישוב אליו לעולמים, ביום ההילולא של האור החיים הקדוש, ביקש מתלמידיו שיעלוהו על הציון הקדוש. ואכן עשה את כל הדרך הקשה מאד (למי שחשכו עיניו בהר הזיתים) עדי הגיע לציון הקדוש. שם קיבל על עצמו ללמוד בכל יום ויום מהספר הקדוש, ויהי לאחר כמה ימים שב להיבדק בבית החולים, וראה זה פלא. הרופא ראה במוחו שהחלק שבמוח הממונה על

נביא כאן מילין יקירין בסגולת הלימוד בספר האוה"ח הק' לרגל יומא דהילולא קדישא דיליה שחל בט"ו תמוז. וכנודע מאז ומקדם שהוא מועיל לכל העניינים, ברוחניות ובגשמיות. בבני חיי ומזוני רוויחי. וכן יהי רצון שזכות הגדולה תעמוד לכל בית ישראל להיושע בכל מילי דמיטב.

ברוח - כשהזכירו בפני הרה"ק רבי יעקב יוסף מסקווירא זי"ע בחור שהיה צריך חיזוק רוחני היה מורה ללמוד עמו בספר האור החיים (כל קטע בספר הקדוש, ולא דווקא בענייני מוסר).

מי לנו גדול מהגאון רבי מאיר אריק זצוק"ל שקבע בכל שבוע ללמוד את פירושו של ה'אור החיים' על הפרשה מרישא ועד גמירא, והעיד על עצמו שבפעם הראשונה שגמר ללמוד את דברי ה'אור החיים' מידי שבוע בשבוע שנהפך ל'איש אחר' (הובא בהמאיר לעולם עמד נג).

ב'בני' - סיפר הגה"צ רבי בנימין מנדלזון זצ"ל רבה של קוממיות שבהלווייתו של הגה"צ רבי דוד שפארבער מבראשוב זצ"ל בעל ה'אפרקסתא דעניא' התלווה אל הרה"ק הלב שמחה זי"ע, ובדרך הילוכו סיפר לרבי שהמנוח לא היו לו רבות בשנים זרע של קיימא. ובצר לו פנה אל רבו הרה"ק ה'אמרי יוסף' מספינקא, ויורהו הרה"ק ללמוד איזה קטע מסויים בספה"ק אור החיים כסגולה לזרע של קיימא, ואכן במשך זמן קיים את אשר נצטווה עד שנושע, ובערוב ימיו נאבד מזכרונו איזה קטע ציווהו ה'אמרי יוסף' ללמוד, אינו מצליח להיזכר. נענה הלב שמחה ואמר, באמת. כל קטע וקטע בספר קדוש זה מסוגל לבנים. אחר של'אור החיים' בעצמו לא היו צאצאים והכניס את כל כח המוליד שלו בספרו זה, על כן מסוגל הספר לפעול בנים עוסקים בתורה ובמצוות (וכע"ז איתא באמרי פנחס מהרה"ק מקאריץ זי"ע)

הגה"צ רבי הלל שלעזינגער זצ"ל ל"ע לא נתברך בפרי בטן זמן רב אחר נישואיו, והלך לדרוש ברופא גדול ומלומד ביותר. אמר לו הרופא, רבי יהודי, כאשר יצמחו עשבים על כף ידי יהיו לך ילדים, כאומר לו התייאש נא, וחבל על הכוחות שהינכם משקיעים בזה כי תמו כל הסיכויים, רבי הלל לא התמהמה ושם פעמיו מיד אל ציונו של ה'אור החיים' הקדוש אשר בשיפולי הר הזיתים, ושם קיבל על עצמו בדמעות שלישי ללמוד בכל שבוע מספרו הבהיר. וראה זה פלא - כעבור שנה חבק בין זרעותיו את בתו הבכורה וזכה להקים דור ישרים מבורך בחתנין רבנן, אחד מהם היה

בבדיקות הדם. כמו"כ בסוף חודש תשרי בחסדי ד' הוחלט ע"י מנהל מחלקת עיניים בביה"ח לעשות הניתוח קטרקט מתוך תקווה שאולי תחול הטבה במצב הראיה. הגם שבמשך שנתיים לא רצו להחליט על צעד כזה,

ביום י"ד כסלו תשפ"ב (-) יומיים אחר יומא דהילולא של הרה"ק ה'בת עין' זי"ע שבו נתנו 'תיקון' וערכו סעודת הילולא לרפואתו) ישבו עסקני המשפחה עם המנתח בטרם הניתוח. והלה הראה להם 2 צילומים, א. הצילום מלפני חודש וחצי (סוף תשרי כנ"ל). ב. הצילום שערך עכשיו. בה נראה שהבצקת נעלמה כמעט לגמרי. ויהי לפלא... ואף הרופא הגדול אמר שאינו יכול להסביר פשר הדבר והראה באצבעו כלפי מעלה...

ואכן בנר ג' דחנוכה ערכו את הניתוח להסיר את הקטרקט, ולמחרת הורידו לך את התחבושת, ונתקיים בו בחרש' ברוך פוקח עורים. אם עד אותו היום לא הועילו לו בתי עיניים' (משקפיים) הרי מעכשיו אינו צריך להם...

וראו בעיניהם, איך ש"כל הרופאים והפרופסורים בארץ הקודש ובחוץ לארץ אומרים פה אחד אין מה לעשות ובמה לעזור לו, לעומתם יש אחד יחיד ומיוחד" אשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו. וגם כשהמצב נראה לאחר יאוש הרי אב לנו בשמים ממעל...

ולסימנא מילתא. בדקו ומצאו שהגיעו למנין 130 שיעורים בספר הק' אור החיים (מארבעים יום קודם ר"ה), והוא, גימטריא עין, ולכן קיבלו על עצמם ללמוד עוד 130 ימים להודות ולהלל ולזכות לישועת ה' בשלמות גם בעין השנייה.

אכן בחודש אדר א'. ביום השיעור מספר 212 כמנין 'רואה' (וכמנין 'אורה') הזמינו אותנו לניתוח על העין השנייה ובחסדי ד' ליהודים היתה אורה ושמחה, והוא מהלך היום כאחד האדם. ו'במזוני' - כה היה מעשה שהייתי עד לו, שנסעו קבוצת אברכים על ציונו הקדוש ביום מן הימים. ושם דיברו אודות הסגולה לקבל ע"ע להגות בספרו הקדוש. שע"ז ניתן לפעול ישועות גדולות ונצורות עד אין חקר, למחרת היום התקשר אחד האברכים שהיה שם, וסיפר שהוא 'מוכר ספרים', ולאחרונה נשאר בידו מאות ספרים שלא מצא להם קונים ונגרם לו הפסד ממון רב. ובין הספרים היו גם מאתים וחמישים ספרי אור החיים הקדוש. אתמול בלילה קיבל הלה על עצמו ללמוד בקביעות בספר הקדוש והיום בבוקרו של יום פנה אליו סוחר ספרים שצריך הוא לספרים רבים, וראשונה הוא נצרך לכמאתיים וחמישים ספרי אור החיים הקדוש הנ"ל

(באר הפרשה - פרשת בלק)

הראיה חזר לפעול כראוי וממילא כדאי לערוך לו ניתוח להחזיר ראייתו, וכך הוה - הלה רואה היום בעיניו. זהו סיפור אחד מני אלפי אלפים.

שמעו נא רבותי למעשה נורא המראה לנו כוחה של 'קבלה' טובה ובייחוד בזכות שיעור יומי בספר 'אור החיים' הקדוש. כפי ששמענו מבעל המעשה. מה שאירע לפני כמה שנים עם אחיו, אברך חשוב משכמו ומעלה מתמיד מופלא, בחודש תמוז שנת תשע"ט נחלשה ראייתו ל"ע בשתי עיניו באופן נורא מאד. עד שבעת הלימוד בכולל הוצרך לשבת כשהגמרא צמודה לעיניו, (לאחר זמן גרע מצבו וכבר הוכרח ללמד עם מגדלת אלקטרונית מיוחדת - עלעקטרישע פארגרעסערונג גלאז, ובשבת בלית ברירה אמר רק תהילים) והחל להתרוצץ מרופא לרופא. הללו גילו שיש לו קטרקט בשתי עיניו אבל חששו מלטפל בזה. כי היה לו גם בצקת ולטענתם הוצרך לחקור בבדיקות מקיפות לדעת מה זה ומה מקורו.

בני המשפחה כולה הזעיקו את כל ה'עסקנים' ואת כל בתי החולים, הן כאן בארה"ק וגם בחו"ל, וכולם פה אחד - האברך חלה במחלה נדירה שאין להם כל דרך לתקן ח"ו, רק זאת יש בידם לפעול שעכ"פ לא יתקלקל יותר. ע"י דיאטות וויטמינים שונים.

ויהי מקץ שנתיים ימים. ביום ט"ו לחודש תמוז תשפ"א יומא דהילולא של ה'אור החיים' הקדוש, ישב אחיו - 'מספר העובדא' בסעודת הילולא לכבוד האור החיים, ונזכר שהיום יום הולדתו של אחיו הנ"ל (אשר גם נקרא בשם "חיים" כבעל ההילולא), וחשב שבוודאי יהיה לו האור החיים למליץ יושר לרפואה, על כן קיבל על עצמו ללמוד בכל יום בספר אור החיים הקדוש. אבל היצר הערים עליו קשיים, ולא קיים ממש את הקבלה. בהגיע ארבעים יום לפני ר"ה (כ' מנ"א) החליט למסור שיעור יומי בספר אור החיים בקו טלפון של בני המשפחה, וכך עמד היטב בקיום הקבלה (כי אם שכח ביום אחד למסור השיעור הזכירוהו כל בני המשפחה אודות השיעור).

הלה ממשיך לספר. כמובן שהיצר הרע התערב לקראת סוף הארבעים יום, הקר התחיל לעשות בעיות משונות (לדוגמא, שאי אפשר היה לדבר או לשמוע יותר מחצי דקה וכו'). אבל הוא החליט להלחם אתו ופתח קו חדש מיוחד ללימוד אור החיים, והחליט להמשיך בלימוד השיעור יותר מארבעים יום ללא קצבת זמן.

וכאן הוא בא לפרט מהותו של נס, כי באמצע אלול (לקראת סוף מ' יום הראשונים) החלו לראות קצת שינויים לטובה

077-2222-666 או \*4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת



# מיד קמתי ואמרתי: רבש"ע! אני מקבל על עצמי להוסיף עוד 10 דקות של לימוד ב'אור החיים' הקדוש, וזאת כדי שהגמגום יוסר ממני לחלוטין! ימים ספורים לאחר מכן התרחש הנס הגדול...



## לקט סיפורים ועדויות על הסגולה הנפלאה שבלימוד ספר 'אור החיים' הקדוש

לאחר מכן חזרתי לגמגם קשות ונוראות כמקודם. לא הבנתי למה! מדוע בפגישות הדיבור קולח מפי חלק, ועם אחרים כמעט ואיני יכול לדבר?! יתירה מזאת: איך אפגוש את הוריה? כמה מוזר יהיה להם וכמה עוגמת נפש תהיה לי כשאגמגם בשיחתי איתם, לאחר שיראו בשיחתי הרצופה איתה?

באחד הבקרים, בו הייתי מאושר מפגישה מוצלחת שהייתי לי בלילה הקודם, בה לא היה אף לא שמץ של גמגום, ישבתי ושאלתי את עצמי שוב: מדוע? מדוע רק איתה איני מגמגם? - ולפתע קפצתי משמחה, כשנזכרתי שבאותו יום שקיבלתי על עצמי ללמוד 10 דקות, הדגשתי ואמרתי שהנני עושה זאת כדי שלא אגמגם כשאפגוש את בת זוגתי! ואכן, זה מה שקרה, שרק בפגישותיי איתה איני מגמגם, אך לאחר מכן הכל חוזר לכשהיה! מיד קיבלתי על עצמי ואמרתי: "ריבוננו של עולם!! אני מקבל על עצמי להוסיף עוד 10 דקות של לימוד ב'אור החיים' הקדוש, וזאת כדי שהגמגום יוסר ממני לחלוטין ולא אגמגם כלל".

איני יודע איך להודות לאבינו שבשמים על הנס הגדול שהתרחש ימים ספורים לאחר מכן, כשהגמגום נעלם לחלוטין! הפכתי להיות המאושר באדם, הוצפתי בשמחה ואושר, חיי השתנו מקצה לקצה, וב"ה בתוך חמישה שבועות באנו בברית הנישואין. כל קרובי משפחתי כולם ללא יוצא מן הכלל עמדו נפעמים ונרגשים כששוחחתי עימם בפעמים הראשונות ללא גמגום, חלקם אף התחזקו מאד והחלו לשמור תורה ומצוות, ואף קיבלו על עצמם ללמוד בכל יום בספר 'אור החיים' הקדוש כדי לקבל ישועות לכל מיני בעיות, ואכן זכו ועדיין זוכים אף הם וקוצרים ישועות, וכמעט בכל יום אני מתעדכן בישועה נוספת שהתרחשה בזכות לימוד זה.

### ישועה ב-3 דקות

במשך כשנתיים וחצי סבל בני, תלמיד תלמוד תורה, מפגיעה פתאומית בערכי קרישת הדם, דבר הגורם לסכנת נפשות ממש. נציין כדוגמא, שנפילת שן באופן השכיח, הייתה גורמת ששטפי זורמי דם גדולים התפזרו לכל עבר, רחמנא ליצלן. כמוכן שבעקבות כך הוצרכנו לעיתים קרובות לאשפז את הילד בבית הרפואה שניידר, לקבל במשך מספר שעות עירוי של חלקי דם החסרים לו, ולהיות מושגח ומטופל אחר העירוי עד שעות הלילה, ואז היה משתחרר הביתה, וחוזר חלילה, ה' ירחם.

עוד מילדותי עד גיל 42 הייתי אדם חסר בטחון עצמי לחלוטין. כל ימי חששתי מאד להיות בחברת אנשים, השתדלתי תמיד להיות לבד, והכל בגלל גמגום קשה מאד שפקד אותי מגיל קטן. אני זוכר את אותם לילות אפלים כואבים וקשים שהיו מנת חלקי, בהם היו הורי מבקשים ממני להצטרף אליהם לאירוע משפחתי כזה או אחר, ותמיד סירבתי, חששתי שאצטרך לענות לשאלות שישאלוני באותו האירוע, מספיק שישאלוני רק לשמי וגמגומי הקשה יגרום לי להתייגר ולהתבייש מאד, וזאת כיון שהייתי מתאמץ במשך כחצי דקה לומר את שמי, ולפעמים אף יותר מכך, ולא אחת יצאתי מחוץ לאולם ופרצתי בבכי סוער על רוע מזלי מחמת גמגומי הקשה. לכן מגיל 8 בערך סירבתי בתוקף להתלוות להורי שהיו יוצאים עם אחי ואחיותיי הקטנים והגדולים לאירועים משפחתיים, והייתי נשאר בבית לבדי, נכנס למיטה ומרטיב את הכרית בדמעות רבות ומרות.

כך גדלתי, כשבמשך השנים אף בין חברי ללימודים היו כאלה ששמחו ללעוג לי ולביישני בפני כל ילדי הכיתה. לא היה לי יום אחד במשך 42 שנה ללא ביזיונות. אני יכול לכתוב כמעט בוודאות שלא היה יום שלא הסתגרתי בו בשירותים במשך כל זמן ההפסקה בבית הספר, וכך מנעתי מעצמי ביזיונות ובושות מידי יום ביומו.

גדלתי, רוב חברי הצליחו להינשא ולהקים משפחה, ואני הייתי אי שם הרחק, כיון שחששתי מאד לפגוש בת זוג. ואף לאחר שהרהבתי עוז בנפשי והסכמתי להיפגש, תמיד סורבתי ולא זכיתי לפגישה נוספת, כשרובן המוחלט של הדחיות היו בגלל גמגומי הקשה.

באחת השבתות קראתי על הסגולה הנפלאה אודות הלימוד בספר 'אור החיים' הקדוש במשך 10 דקות בכל יום. מיד החלטתי ואף קיבלתי על עצמי לעשות זאת, ואמרתי מפורשות שכל רצוני הוא לזכות בזכות לימוד זה לפגוש את בת זוגתי ושלא אגמגם כלל כשאפגוש אותה.

כעבור שבועיים מתחילת לימודי בספר 'אור החיים' הקדוש הכרתי את אשתי היקרה, והנה כבר בפגישתנו הראשונה נוכחתי לראות שאיני מגמגם כלל! לעולם לא אשכח את אותה הנאה שהייתה לי בהיעלמות גמגומי, פשוט לא רציתי לסיים את הפגישה, וברור היה לי שה'אור החיים' הקדוש פעל למענתי. אך הכל היה טוב ויפה, אך ורק בפגישות איתה, כיון שמיד

שגדל מאז, החליט ללמוד מידי יום בספרו של האור החיים 'ראשון לציון' על יורה דעה, וברוך ה' ראינו גם ישועות גדולות וגם תועלת רבה אישית רוחנית גבוהה מעצם הלימוד בספרי ה'אור החיים' הקדוש. (עונג שבת, גליון 1929)

### בזכות התפילה על הציון

מעשה שאירע בכמה אברכים ששבו ושחרו פניו של סידנא 'בבא מאיר' בבקשת ברכה לזכות לזרע של קיימא, אך הברכה בוששה מלבוא. פעם אחר פעם, נפטרו ממנו בפסוק אחר או באמירת חיזוק כלשהי, אולם אמירה נחרצת מן הסוג שכולם ידעו שהוא מסוגל לה, לא זכו לשמוע ממנו.

ביום מן הימים, הזדמנו חמשה מהם לפונדק אחד והתוועדו ביניהם לנסוע יחדיו לאשדוד, לבקש מ'בבא מאיר' שיאציל להם ישועה. הגיעו החמשה לביתו ואחד מהם הזכיר את כולם, בבחינת מה שאמרו 'המבקש רחמים על חברו והוא צריך לאותו דבר...'. הרהר 'בבא מאיר' במחשבותיו, והורה להם לעלות לקברו של רבנו ה'אור החיים' הקדוש ולהעתיר שם על פקידתם הקרובה. וביקש אותם שיסעו בנפרד, כל אחד עם זוגתו, ושישתטחו כל אחד בזוית אחרת של הציון. פירט את הוראתו, ואיחל להם ישועה בזכותו של הצדיק.

העיד הרה"ג רבי יוסף פלבני שליט"א, אשר הכיר אישית את כל החברים, כי ארבעה מהם הזדרזו למלא אחר דבריו של ה'בבא מאיר' ולפקודת השנה חבקו בזרועותיהם זרע של קיימא, אך החמישי התמהמה וזנח את המשימה, והיום עודנו ערירי רח"ל.

"וכך היה נוהג מור אבי הקדוש", אמר האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא שליט"א - 'לשלוח יהודים להתפלל על ציונו של ה'אור החיים' הקדוש, ובפרט חשוכי בנים, שייושעו לקול ששון ושמחה שישמע במעונם. ובוודאי שהיה לכך קשר גם לכוח המשלח, כי מור אבי היה קשור בקשר נפשי עמוק עם ה'אור החיים' הקדוש ותורתו, ותדיר היה הוגה בספרו הקדוש, ולכן ראה שאותו מקום מסוגל ביותר שתתקבלנה בו התפילות. (נר המערבי)

(מתוך גיליון 'פניני עין חמד')

אין לתאר את הצער והסבל שלנו כהורים, לראות את מצב הילד, אשר נאלץ להחסיר בלימודים, ונאלץ ללכת עקב בצד אגודל, פן חלילה יקבל ולו מכה או שריטה קטנה וכיוצא בזה. וכאן מתחילה הישועה הגדולה. בני היה כל שבוע עובר לפחות שלוש פעמים בדיקות דם. ביום חמישי לפני מספר שנים, בדיקות דם הראו שרמת כדוריות הדם של הילד ירדו לטווח של סכנת חיים ממש, ועלינו לגשת לבית הרפואה לקבל טיפול, על מנת שלא יגרם לילד נזק אם יקבל אפילו פצע קטן חלילה.

היות והיה זה ערב שבת קודש, ואילו היינו הולכים לטיפול היינו נאלצים לשהות בבית הרפואה בשבת, החלטתי שהילד יישאר בבית תחת השגחה 24 שעות שלי ושל אשתי, וביום ראשון ניגש לבית הרפואה.

ביום שישי בעת סעודת השבת, צדו עיני מספר דפים ועלונים, התבוננתי בהם והתוודעתי לראשונה שבשבוע הקרוב תחול הלילולת 'אור החיים' הקדוש, ועל הניסים והמופתים הגלויים אשר אירעו לאנשים שבעת צרת לבם למדו בספר 'אור החיים', ופנו אל הצדיק שיהא מליץ יושר עליהם. הרגשתי באותו רגע סוג של הארה גדולה, ותחושה פנימית שפה תהא ישועתי (וזה קצת מוזר עבורי שאין זו דרכי כל כך).

אבל ממש נמשכתי לזה, ואמרתי לבני ביתי שיחי': בואו ונקבל על עצמנו ללמוד למשך תקופה כל יום 3-5 דקות מה'אור החיים' על הפרשה, לעילוי נשמת הצדיק רבינו חיים בן עטר זצוק"ל על מנת שיהא מליץ טוב על בנו. וכך קיבלנו ועשינו כבר באותה שבת. וישועת ה' כהרף עין.

ביום ראשון כאשר הילד עבר בדיקות דם, עינינו חזו בתדהמה כיצד המדדים של ערכי הקרישה עלו לרמות כמעט רגילות, דבר שאף אחרי טיפול רגיל לא היה קורה אף פעם. הילד כמובן שוחרר הביתה ללא שום טיפול, ואנו מתוך הודיה ושמחה לה' יתברך, קיבלנו על עצמנו בלי נדר להמשיך להתמיד בלימוד ה'אור החיים' הקדוש. ומאז כבר חלפו מספר שנים, וב"ה לא הזדקקנו לאשפוז או טיפול, מלבד בדיקות דם שגרתיות לוודא את המצב. ואף הילד

# להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק  
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

[dirshu@dirshu.co.il](mailto:dirshu@dirshu.co.il)

הפורתח  
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.



# "הנה אני נותן לכם את התפילין שלי, ואחר פטירתי תפרסמו בכל המקומות שמי שרוצה להתפלל בתפילין שלי יבוא ויתפלל, ועבור זה ישלם כל המתפלל בהם סכום מסוים"



**מי ירש את התפילין של ה'אור החיים' והיכן הן היום? על ספריו, לימודו ועוצם קדושתו של רבינו הרה"ק רבי חיים בן עטר זי"ע"א, בעל ה'אור החיים' הקדוש | ליומא דהילולא ט"ז תמוז**

הרה"ק ר' פנחס מקאריץ זי"ע אמר, שהלימוד בספר אור החיים הק' הוא מסוגל לרומם את נשמת אדם. וצדיקים אמרו, כי כמו שלימוד בזוה"ק מסוגל לטהר הנפש, כן הלימוד בס' אור החיים הק' מסוגל לזה. (עבודת עבודה שיחות)

הרה"ק ר' ישראל מרוזין זי"ע אמר כמו שבדורות הראשונים היה ספר הזוהר מסוגל לטהרת הנשמה, כך בדורות אלו ספר אור החיים הק' מסוגל לטהרת הנשמה, וכ"כ בספר 'יסוד העבודה' מסלונים ובספר 'סגולת משה'.

בספר 'קיימו וקיבלו' כתב נכד בעל 'דברי חיים' זי"ע, שמקובל אצלו מפי צדיקים, שהלומד פירוש 'אור החיים' הק' על פרשיות אחרי מות וקדושים, מובטח לו שלא יפטר מן העולם בלא תשובה.

כתב הגה"ק ר' חיים פאלג'י זי"ע בשם החיד"א, שבצרות פולין נגלה מהר"מ אלשיך זי"ע בהקיץ לאחד שהיה לומד בפירושו, והוסיף ר"ח פלאג'י שכעין זה נגלה לו בחלום על ספר אור החיים הק', שהוא מסוגל להינצל בעת צרה.

רבינו בסוף ספרו כותב: "ואז תוושע מאלוקי השמים ברוב עושר ושנות חיים"

כתב בספר 'סגולת משה' מהרה"ק ר' משה האפשטיין מווישנאוויץ זי"ע, שהלימוד בספר 'אור החיים' הק' מסוגל לעושר ושנות חיים.

בספר 'אוצר יד החיים' מהרה"ק ר' ישכר דוב באב"ד אב"ק בוסקא זי"ע כתב משם ספר 'עדן ציון' שספר 'אור החיים' הק' הוא מסוגל לשמירה בבית.

בספר 'אמרי יוסף' מהרה"ק ר' יוסף מאיר מספינקא זי"ע, מובא שהלימוד בספר 'אור החיים' הק' מסוגל לזרע של קיימא, כיון שלבעל ה'אור החיים' הק' לא היו בנים, וטמן את כח ההולדה בספרו ויש כמה עדויות בזה.

וסיפר הגה"צ ר' בנימין מענדלסאהן אב"ד המושב החרדי קוממיות זי"ע, שהלוויתו של הגה"צ ר' דוד שפארבער מבראשוב בעל 'אפרקסתא דעניא' זי"ע, התלווה אל הרה"ק ר' שמחה בונם אלטר מגור בעל 'לב שמחה' זי"ע. בדרך הילוכו סיפר לרבי מגור, שהמנוח לא היו לו רבות בשנים זרע של קיימא, ובצר לו פנה אל רבו הרה"ק ר' יוסף מאיר ווייס מספינקא בעל 'אמרי יוסף' זי"ע, ויורהו הרבי ללמוד איזה קטע מסויים בהספה"ק 'אור החיים' כסגולה לזרע של קיימא, ואכן במשך זמן קיים את אשר נצטווה

רבינו הרה"ק ר' חיים בן עטר בן ר' משה בעל אור החיים הקדוש זי"ע, נולד בשנת תנ"ו בסאלו ספרד.

רבינו הלך מגולה לגולה בנערותו, ועסק בסחורה אבל אבד כל הונו, ואז נדד מארץ מולדתו לארצות רחוקות. בימים אלו שנדד השלים ספרו הק' 'אור החיים', אחר שכבר הוציא ספרו 'חפץ ה' ואח"כ הוציא גם ספרו 'פרי תואר'.

בספריו 'חפץ ה' ו'אור החיים' רואים את גודל קדושתו ופרישותו וכחו בתורת נסתר, וב'פרי תואר' הראה עוצם חריפותו ובקיאתו.

כמו כן הדפיס גם ספר 'ראשון לציון' על מסכתות שבו קבע גם כן הלכה למעשה, ותלמידו הגדול הגה"ק חיד"א כתב כי כל ספריו אחד מעשרה מחכמתו, וחרירתו הפלא ופלא, ולפי דורו היו תלמידיו מבהיל הרעיון, והיה כמעין המתגבר.

כתב רבינו בהקדמה לספרו 'אור החיים' על התורה, שהיה דורש בכל יום שתי דרשות בערב ובבוקר לכל בני העיר, ולא היו לו שעות לפירושו על התורה רק ד-ה שעות בשבוע.

בשנת תק"ב עלה רבינו לירושלים, וקבע לו ב' ישיבות, ישיבה שבה למד עם תלמידים בנגלה, בחריצות גדולה ובקדושה וטהרה מעוטף בטלית ומעוטר בתפילין, וישיבה נוספת שבה למד עם תלמידים מהוגנים סתרי תורה.

חוץ המתלמידים לא ידע שום אדם מקום מושב הישיבה. החיד"א זי"ע, שהיה אחד מגדולי תלמידיו, העיד שכל רואי פניו חשבוהו למלאך ה' צבא-ות, שהשכינה חופפת עליו כל היום.

לרבינו היתה תקשורת עם בני משה שבעבר נהר סמבטיון, על ידי מכתבים שנשלחו מהכא להתם ומהתם להכא.

## **גדולי התורה והחסידות על ספריו של רבינו זי"ע"א וסגוליהם:**

כתב הרה"ק ר' אייזיק'ל מקאמארנא זי"ע בספרו (נתיב מצותיך) שרבינו זי"ע שמע בכל לילה תורה מפי הקב"ה, וגודל קדושתו אי אפשר לכתוב, והיה מיורדי מרכבה וגלוי נשמות, ומדרגתו רוח"ק אמיתי.

וכן בשו"ת 'דברי חיים' חשש להסתפק בכשרות שוחט, שאמר כי ספר אור החיים לא נתחבר ברוח הק', והוא בעצמו ז"ל פתח חיבורו הנ"ל וז"ל: "נפתחו השמים ואראה מראות אלקים, בורא קצות הארץ ואתבונן בהם מה שהורשתי להתבונן" וכו'.

עד שנושע. בערוב ימיו נענה המנוח ואמר שנאבד מזכרוננו איזה קטע ציווהו ה'אמרי יוסף' ללמוד, ואינו מצליח לזכור.

נענה ה'לב שמחה' ואמר: "באמת, כל קטע וקטע בספר קדוש זה מסוגל לזרע של קודש, אחר של'אור החיים בעצמו לא היה לו זרע של קיימא והכניס את כח המוליד שלו בספרו זה, על כן מסוגל הספר לפעול זרע קודש בנים עוסקים בתורה ובמצוות". (באר הפרשה מהר"צ ר' אלימלך בידערמאן שליט"א)

הרה"ק ר' יוחנן מקרלין זי"ע אמר שהלימוד בספר 'אור החיים' הק' הוא סגולה לאמונה.

הנה ידוע מה שאמרו דהנה שלשה ספרים נקראו 'קדוש' - אור החיים הקדוש. אלשיך הקדוש. השל"ה הקדוש. ופעם אחת שמע הרה"ק ר' יחזקאל משינאווא בעל דברי יחזקאל זי"ע אחד שאמר 'ספר התניא הקדוש' וגער בו שאין קוראים 'קדוש'.

### רבינו זיע"א בארץ ישראל

רבינו לא ארכו לו השנים בירושלים עיה"ק ועלתה נשמתו לשמימה במוצאי שבת ק' אור ליום ט"ו לחודש תמוז בשנת תק"ג בן מ"ז שנה ונקבר בירושלים בהר הזיתים, אצל הגה"ק ה'פרי חדש' זי"ע שביקש ממנו מחילה בחיים היותו, על שהשיג עליו כי לשם שמים נתכוון. כאשר נסתלק רבינו הק', הרגיש בזה מרן הבעש"ט הק' זי"ע, על ידי שקיבל אז כוונה בנטילת ידים שניתנת רק לחד בדרא, והבעש"ט הק' זכה בה במקומו של 'אור החיים' הק'.

בעת המלחמה העולמית השנייה בשנת תש"ד כבר עמדו חייליו של אותו הרשע ימ"ש במדבר מצרים, מוכנים ליכנס לארץ ישראל, ושלושה צדיקים יצאו אז יחד להשתטח על קברו של רבינו הק' בהר הזיתים, הלא הם הרה"ק ר' שלמ'קע מזוויהל זי"ע הרה"ק ר' ישראל מהוסיאטין זי"ע והרה"ק ר' אהר'לע ראטה בעל שומר אמונים זי"ע ושלתם יחד השתטחו על הציון הק' ועוררו רחמים על המצב הנורא.

כאשר חזרו משם אמר הרה"ק מהוסיאטין זי"ע: "הנני מובטח שהרשע לא יכנס לארץ ישראל", שאלוהו היאך הוא בטוח בדבר זה כל כך? אמר: "בעת שהתפללנו על ציון האוה"ח הק', ראיתי את שם ה-ו"ה מאיר על קברו, וזהו סימן שפעלנו בקשתינו ולא יארע לנו דבר", וכך הוה.

וכתב מרן רבינו הרה"ק רבי משולם פייש מטאהש בעל עבודת עבודה זי"ע מעשה נורא: בעת שהרה"ק ר' אברהם גרשון מקיטוב זי"ע גיסו של הבעש"ט זי"ע נסע לארץ ישראל ללמוד בשיבת האור החיים הק', ביקש הבעש"ט הק ממנו שימסור בשמו פרישת שלום לבעל האוה"ח הק', וכאשר הגיע שם הרה"ק מקיטוב אמר לו שגיסו הבעל שם דורש בשלומו, אומר האור החיים הק': איני יודע מי הוא זה הבעל שם, עד שאמר הר"ר גרשון בעל שם טוב, אז אמר האור החיים הק': עתה אני יודע מי זה. (עבודת עבודה)

### התפילין של רבינו:

סיפר הרה"ק ר' אברהם שלום האלבערשטאם, ראש שושלת

סטרפאקוב בעל 'דברי שלום' זי"ע בסעודת מלוה מלכה הקראקא בשם אביו הרה"ק ר' יחזקאל שרגא האלבערשטאם בעל דברי יחזקאל משינאווא זי"ע, שסיפר בבואו חזרה מארץ ישראל: [כידוע שבשנת תרכ"ט ביקר בארץ ישראל ושהה בצפת ובירושלים. ובשנת תרל"א חזר לגליציה] הרב הקדוש והטהור נורא ונשגב רבי חיים בן עטר זצלה"ה בעל מחבר ספר 'אור החיים' הקדוש, היו לו שתי יבמות, ולפני פטירתו בכו היבמות לפניו שיגיד להן עצה ממה שיתפרנסו אחרי פטירתו? ואמר להן: "הנה אני נותן לכם את התפילין שלי, ואחר פטירתי תפרנסו בכל המקומות שמי שרוצה להתפלל בתפילין שלי יבוא ויתפלל, ועבור זה ישלם כל המתפלל בהם סכום מסוים, ומזה תפרנסו. אבל דבר אחד אני מזהיר אתכן מאוד מאוד, שתשגיחנה שכל מי שישים התפילין בראשו, חס ושלום מלדבר דיבור של חול כשהתפילין בראשו, כי קדושים הם, ובדיבור הקל יחללו חס ושלום את קדושתן והאותיות שבפרשיות תהיינה פורחות באויר ויפסלו התפילין תיכף".

כך היה, אחר הפטירה הכריזו בכל תפוצות ישראל כרוז הנ"ל, ובאו הרבה אחינו בני ישראל בהשתוקקות רב להתפלל בתפילין הקדושים הנ"ל, ומזה התפרנסו האלמנות הנ"ל.

פעם אחת בא סוחר גדול והתפלל בתפילין הנ"ל, ופתאום בא אדון אחד נשוא פנים, ואמר שיש לו לשאול דבר נחוץ מאוד מהסוחר הנ"ל ואין יכול להמתין עד אחר התפילה כי הוא אץ לדרכו. והיו היבמות הנ"ל שמרו תמיד על הפתח שלא להניח שום אדם להיכנס לבית המדרש בשעה שהניחו את התפילין, רק הוכרחו להתפלל בהתבודדות כדי שלא יהיה אפשר להם לדבר דיבור של חול בתפילין.

והנה אותו האדון בא בחיפזון גדול ונכנס בלי נטילת רשות, והיבמות העלימו עיניהן כרגע, ודיבר עם הסוחר הנ"ל איזה דיבורים, ובתוך כך באו היבמות וצעקו ככרוכיא צעקה גדולה, האיך עשו הדבר הרע הזה לדבר בתפילין הקדושים הללו. ובדקו התפילין ומצאו שאין בהן אותיות כי פרחו לעילא. (דברי שלום) זכותו הגדולה תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

### מתורתו של רבינו

"וַיֹּאמֶר ה' אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחְמָתִי כִּי עֲשִׂיתֶם". (פרשת בראשית ו' ז') "וְנָח מִצָּא חֵן בְּעֵינַי ה'" (ו' ח') דמשמע דלולי שמצא חן לא היה ניצל, וקשה הלא היה צדיק תמים? דכיון שהקב"ה ניחם על בריאת האדם אשר עשה מעיקרא, היה גם נח צריך להמחות עם כולם, אלא מפני שמצא חן ניצל, ושמו נח מוכיח עליו כי נח אותיות חן.

"וְהַפְּלֵא ה' אֶת מִכְתָּבָהּ וְאֶת מִכְוֹתָהּ זָרְעָה מִכְוֹת גְּדֻלוֹת וְנִמְנָמְנוֹת וְחָלִיִּם רָעִים וְנִמְנָמִים" (פרשת כי תבא כ"ח נ"ט) צריך להבין מה השייכות של נאמנות למכות או לחוליים, ואפשר לומר שהעניין של נאמן היינו שהוא נאמן למשלחו ועושה רצונו, וכאן כיון שנשלחו על ידי הקב"ה על בני האדם, והאנשים יעשו כל מיני

וודאי מן הראוי והנכון לומר תפילה זו בכל עת.  
 יהי רצון מלפניך אבינו מלכנו אלקינו יידידות אור נפשינו  
 ורחמינו ונשמתינו, למען בריתך אשר כרת לשלש עשרה מידות  
 שאינן חוזרות ריקם מלפניך זכור אהבתינו וחיבתינו והשב  
 שכנינתך לבית קדשינו ותחזור להשתעשע בנו כימי קדם כי קשה  
 פרידתך ממנו כפרידת נפשינו מגופינו, המו מעינו וכלתה נפשינו  
 אל גאולת שכנינתך ואל מעון קדשך ולרצונך ה' נכספנו. הננו  
 מתחננים ובוכים לפניך ה' אב הרחמן על גלות השכינה הושיעה  
 ה' שכנינתך ודבק נפשינו באהבתך הנעימה והעריכה על נפשינו  
 ורחמינו ונשמתינו וייעול מלפנו בהיכליה.

השתדלות להתרפאות ברפואה טבעית מבלי לחזור בתשובה,  
 והמכות והחולאים לא יסורו מהם עד שיעשו תשובה, הרי שהם  
 נאמנים לשולחיהם. (אור החיים)  
 הטבילה היא במים ארבעים סאה, וזה יועיל לכאשר יחשוב  
 הארס מחשבות רעות אשר לא תעשנה, צריך לטבול במים  
 להעביר המחשבה העולה על רוחו ולזה היתה עולה באה, לזה  
 יטבול במים ויעביר טומאתו ממנו. (ראשון לציון)

### תפילה מרבינו זי"ע

תפילה זו תיקן רבינו לאמרה בתפילת מוסף של יום הכיפורים,

**ממש בסוף הנסיעה, רגע לפני שעזבתי את רכבו  
 גיליתי את פתרון התעלומה: הבחנתי בספר אור  
 החיים הקדוש השוכן כבוד בתוך הרכב. מה זה? -  
 חשתי עצמי די 'היימיש' לשאול את הנהג ישירות**



### לראות את הסגולה בעיניים

הקדוש ולסיים את הפרשה מדי שבוע. "שמעתי פעם שמדובר  
 בסגולה מיוחדת, וכי לימוד זה מטהר את הנפש מכל סיג ופגם.  
 קיבלתי על עצמי לקיים את הסגולה.

"מה אומר ומה אדבר, הפטיר הנהג כמסיח לפי תומו, מאז  
 שהתחלתי בנוהג יקר זה אני רואה ישועות בכל אשר אפנה. זכיתי  
 לברכה והצלחה בחיים בס"ד. וגם, בל אשכח את העיקר, ראיתי  
 ישועות באור נשמתי. מאז התחלתי בלימוד זה, התחברתי מאוד  
 לתורה הקדושה, ליראת שמים, לאמונה ולביטחון, בכל רבדי  
 החיים. זה הגביה את קומתי הרוחנית עשרת מונים".

הגענו למחוז חפצנו. בעודו מתניע את הרכב ויוצא לדרכו,  
 נותרתי אפוף מחשבות. שמענו רבות על סגוליות האור החיים  
 הקדוש, שמזכך ומקרצף את הנשמה, ומסוגל לישועות ברוחניות  
 ובגשמיות, אבל מעולם לא נתקלתי ביהודי שאפשר לראות עליו  
 במוחש את התגלמות והתממשות הסגולה. לראות יהודי, שלא  
 נראה עליו כי היה מחובשי ספסלי בית המדרש בכל השנים, ובכל  
 זאת הוא כעת ניצב בדרגה רוחנית גבוהה, מה שנזקק בוודאות לכוח  
 הלימוד וההגות באור החיים הקדוש בקביעות כל שבוע, הרי זה  
 חיזוק עצום לכולנו לקבל על עצמנו גם כזאת לרגל יום ההילולא.  
 (הרב י' טוורסקי, המבשר)

לא אוכל לשכוח את היום בו נסעתי כנוסע מזדמן עם צעיר  
 יקר, שבהחלט אינו אברך כולל על כל המשתמע מכך... אך משיחו  
 ושיגו ניכר היה שהוא בעל תוכן וערכים בצורה נדירה. השיחה  
 הקולחת עמו היתה מהולה בדברי תורה עסיסיים, רעיונות יפים  
 בענייני אמונה ובטחון והשגחה פרטית, ובעיקר חדורה שאיפות  
 טהורות ליראת שמים כמו אברך השקוע ראשו ורובו בהוויות  
 דאביי ורבא ובשבילי הש"ך והט"ז.

במשך הנסיעה שלא היתה קצרה כלל עלו בראשי תהיות  
 רבות. זה היה נראה מוזר. מהיכן ירק זה חי. מהיכן הוא שואב  
 נהרות של יראת שמים, שמחה של מצוה, חיבור הדוק כזה  
 לרוחניות טהורה. שאיפה ל'העכערקייט' - רוממות רוח צרופה.  
 זה לא בדיוק 'התלבש' עליו כמו שאומרים. זה לא התאים לצבע  
 החולצה ולעוד כמה מוטיבים ופריטים שמיודענו היה מצויד בהם.  
 ממש בסוף הנסיעה, רגע לפני שעזבתי את רכבו גיליתי את  
 פתרון התעלומה. הבחנתי בספר אור החיים הקדוש השוכן כבוד  
 בתוך הרכב. מה זה? - חשתי עצמי די היימיש לשאול את הנהג  
 ישירות.

כמי שנתפס בכלכלתו [- המילה אוייתה כך בכוונה תחילה],  
 הודה האברך ולא בוש לספר על הקפדתו ללמוד את האור החיים

**077-2222-666 או \*4992**

**קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת**



# עם הגיעי לבני ברק נכנסתי לביהכ"נ 'דברי שיר', והנה בא לקראתי אברך חשוב ואומר לי: "האם אתה רוצה לשמוע ביאור בדברי ה'אור החיים' בפרשת וישב?"



מדהים: שאל שאלה על ציונו של האוה"ח הק' וקיבל תשובה בו ביום

שדברנו על כך לפני כן): רצונך לשמוע ביאור בדברי ה'אור החיים' בפרשת וישב? (יצוין שכאמור לעיל, היה זה בחודש תמוז!). הפתעתי הייתה גדולה עד מאד, וכמובן השבתי בחיוב. ואז אמר לי: אני ביקשתי ממרן בעל הקהילות יעקב זצ"ל וכן ממרן הרב שך זצ"ל שיבארו לי את דבריו, ושניהם כיוונו לדבר אחד! הם אמרו לי שאמנם ברור שהכל בגזירת עליון ושאינן אדם נוקף אצבעו למטה אא"כ הכריזו על כך מלמעלה. אולם עלינו לדעת שלכל אחד יש 'תיק' בשמים, הכולל זכויות וחובות. ולעתים גם כשנגזר עליו דין מיתה, אם אין עליו קיטרוג מיוחד, זכויות שונות שיש לו מבטלות את הגזירה. אבל כאשר הוא נמצא במצב של סיכון מיוחד, כגון כשעובר על יד קיר נטוי, נפתח עליו דיון מחודש, ואז כתוצאה מקיטרוג של שעת הסכנה יתכן שזכויותיו לא יעמדו לו ודינו ייגזר למיתה.

לאור זה יובן, שלהיות נתון בידי בעל בחירה, זוהי שעת סכנה גדולה יותר מאשר להימצא בקירבת נחשים ועקרבים. כיון שלבעלי בחירה יש סיבות ורצון לפגוע בקרבנם, ולפיכך יצליחו להרגו למרות זכויותיו, כי הקיטרוג יגרום לכך שלא יתחשבו בזכויותיו. אבל כשנופל בידי בעלי חיים, עדיין יעמדו לו זכויות, כי הסכנה פחות גדולה. לזה התכוון בעל ה'אור החיים' הק'. עד כאן דבריו. (משנתה של תורה)

"וישמע ראובן ויצילהו מידם". ידועה השאלה: והרי בבור היו נחשים ועקרבים? ומה הועיל ראובן בכך שהציל את יוסף מסכנה אחת והכניסו בסכנה אחרת? מסביר האור החיים הק', שחיות רעות אינן יכולות לפגוע באדם שלא התחייב מיתה לשמים, מה שאין כן אדם, שהוא בעל בחירה, יכול להרוג גם מי שלא התחייב מיתה. ובכך הציל ראובן את יוסף, שהצילו מאחיו שהם בעלי בחירה.

לכאורה קשה להבין את דברי ה'אור החיים' הללו. וכי בידו של אדם להרוג מכח בחירתו אפילו אדם חף מפשע, שאינו חייב מיתה משמים? בענין זה שמעתי מעשה מופלא שאירע להג"ר משולם שינקר שליט"א ר"מ ישיבת 'קהילות יעקב', אשר סיפר לי את הדברים דלהלן:

הייתי בי"ז בתמוז בירושלים, והתפללתי על קברו של בעל ה'אור החיים' הק'. כשסיימתי את תפילתי, הבעתי בפי משאלת לב שהייתה לי, ואמרתי שם ליד הציון: ילמדנו רבנו, הלא דבריך בענין הצלת ראובן מיד בני אדם שיש להם בחירה, והפקרת יוסף לשליטת בעלי חיים בתוך הבור, סתומים ואינם מובנים, אנא האר עיני שאזכה להבין את הדברים.

כשסיימתי את דבריי שבת לבני ברק. עם הגיעי לשם נכנסתי לביהכ"נ 'דברי שיר', ושם בא לקראתי אברך חשוב ואמר לי (בלי

## להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק  
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

[dirshu@dirshu.co.il](mailto:dirshu@dirshu.co.il)

הפורתח  
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

## איזו מצוה ניתן לקיים בעצם ההימצאות במקום מסוים?



מותר לעבור בו ולקצר את דרכו, כיון שאז נחשב שנכנס לבית הכנסת לדבר מצוה; והוא הדין אם שוהה מעט בבית הכנסת, כיון שהשהייה בבית הכנסת אף היא מצוה. וכשנכנס להתפלל - אף מצוה יש בדבר, כדי שיהא נראה כמתבב את המקום וחפץ להלך בו עד לפתח האחר.

[שו"ע קנא, ה, משנ"ב כא, וביה"ל ד"ה לעשותו, וד"ה לקצר; ביאורים ומוספים דרשו, 43]

בית כנסת שיש לו שני פתחים, אסור להשתמש בו כמעבר, דהיינו להכנס לתוכו רק כדי לצאת בפתח השני, מפני שאסור להכנס לבית הכנסת שלא לצורך מצוה. ברם, אם נכנס לבית הכנסת כדי להתפלל או ללמוד, או לכל דבר מצוה אחר - מותר לו לצאת בפתח השני על אף שהדבר מקצר את דרכו. ואף אם נכנס כדי לקצר, אם לומד מעט בבית הכנסת טרם יציאתו בפתח האחר,

## האם מותר לעבור דרך חדר חיצוני בבית הכנסת אל החדר הפנימי?



ויש שהורה ששניהם נחשבים כבית כנסת אחד. ומותר לקצר דרך על ידי מעבר דרך הפרוזדור של בית הכנסת; ואף באופן שהוא משמש בקביעות לתפילה מחוסר מקום, כיון שמלכתחילה לא ייעדוהו לבית הכנסת, ואין בו קדושה. ומעבר דרך עזרת הנשים - נחלקו הפוסקים אם דינו כמעבר בבית הכנסת.

[בו"מ דרשו קנא, 39 ו-41]

כאמור, אין לקצר את הדרך על ידי מעבר דרך בית הכנסת. ושני בתי כנסת הנמצאים בחדרים סמוכים, וביניהם דלת המאפשרת מעבר מזה לזה - אם אחד מהם פנימי והשני חיצוני, ולא ניתן להכנס לפנימי אלא דרך החיצוני, מותר לעבור אל הפנימי אף ללא לימוד או שהייה בחיצוני (ראה לעיל); אך אם ניתן להכנס לשניהם מבחוץ, יתכן שאסור להשתמש באחד כמעבר אל השני.

## האם מותר לאכול 'מזונות' בבית הכנסת?



לעשות 'תנאי' בעת בניית בית הכנסת שיהיה מותר להשתמש בו לכך; וכיון שנהגו להקל, הרי זה כאילו התנו. ויש שכתב שיתכן כי בכך שנהגו כדעה זו, נקבעה ההלכה כמותה. ויש שבונים את בנין בית הכנסת באופן שאין בו קדושת בית הכנסת.

[שו"ע קנא, א, משנ"ב כ, שעה"צ יב ריד, ביה"ל ד"ה ויש, וד"ה אבל; בו"מ דרשו, 38]

כפי שלמדנו, אסור לאכול ולשתות בבית הכנסת, למעט ללומדים בו בקביעות, במידה שאם יצטרכו לחפש מקום לאכילה ולשתיה יתבטלו מלימודם. ויש שנהגו להקל בסעודת מצוה, בשעת הדחק; ויש שמקלים בכך אף שלא בשעת הדחק, ויש שמקלים באכילה שאינה סעודה, כגון 'מיני מזונות', ויש שמקלים אף בסעודת הרשות. והמקלים מסתמכים על דעת הסוברים שניתן

\* אסור לדבר בבית הכנסת בדברי חול, בין דיבורי סרק ובין דיבורים שיש בהם צורך. ויש שנוהגים להקל ולדבר בעניינים שיש בהם צורך.  
\* אסור לאכול, לשתות או לישון בבית הכנסת. והלומדים במקום בקביעות - כיון שאם יצטרכו לצאת לביתם לאכול ולשתות יגרום הדבר לביטול תורה - רשאים לאכול ולשתות במקום.  
\* אסור להכנס לבית הכנסת במטרה לתפוס מחסה מחום, קור או גשם; ואף אם ילמד מעט בבית הכנסת, אין הדבר מתיר זאת.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

## האם גבאי המשמש כש"ץ רשאי למכור את העליות?

לעולים לתורה ולומר 'מי שבִּרְךָ'. ואם ש"ץ אחר מחליף אותו ב'אשרי ובא לציון' - עליו לפסוע לאחר סיום חזרת הש"ץ, שהרי לא יפסע בקדיש. וכן אם לא התפלל בעצמו בלחש לפני חזרת הש"ץ, ויוצא ידי חובת תפילה בחזרת הש"ץ - עליו לומר 'אלקי נצור' בסיום תפילתו ולפסוע.

[שו"ע קכג, ה, ומשנ"ב יח ויז; ב"מ דרשו, 23-24]

שליח ציבור המסיים את תפילתו אינו צריך לפסוע לאחור, כיון שהפסיעות בסיום הקדיש שלאחר התפילה נסובות גם על תפילתו. ומסיבה זו על הש"ץ לנהוג בין תפילתו לפסיעות שבסוף הקדיש ככל אדם שטרם פסע בסוף תפילתו, אך סדרי התפילה הקבועים וקריאת התורה אינם נחשבים ל'הפסק'; ויש שכתבו שאם הש"ץ משמש כגבאי, רשאי למכור את העליות, לקרוא

\* תוכנית יומית מענייני דיומא  
בהגשת הרב אברהם פוקס

\* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי  
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

\* שיעורים על הדף היומי  
הירושלמי בעברית ובאידיש

\* שיעורי משנה ברורה לפי  
סדר דף היומי בהלכה

\* שיעורים על הדף היומי ועל כל  
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

\* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי  
תוס' על פי סדר הדף היומי



הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' \*4992 או 077-2222-666